DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 30sten MEI, 1829. N. 22

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

BEKENDMAKING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, wordt hierby ter kennis van het publiek gebragt dat voortaan het Zout te Bonaire verkrygbaar zal zyn tegen Vyf en Zeventig Centen per vat in stede van *f*1. 35. zoo als dat artikel voorheen op het gezegde eiland verkocht werd.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 21sten Mei 1829.

LOTERY.

DEWYL de ondergeteekende onderrigt is geworden dat een gedeelte der ingezetenen van dit eiland, niet in zyne Lotery spelen uithoofde van de, tot bestryding der onkosten onvermydelyke, 15 ten honderd, welke zy by het trekken der vaste goederen zullen moeten uitkeren, en welks bedrag uithoofde van de slechte tyds omstandigheden, door allen niet gemaklyk verkrygbaar zoude zyn, zoo heeft dit aanleiding gegeven tot het door hem genomen besluit, om de Heeren Administrerende Weesmeesteren van de Wees onbeheerde en desolate Boedel Kamer alhier het verzoek te doen om in mindering van het door den ondergeteekende, reeds op eerste hypotheek, aan deze Kamer verschuldigde, een eerste verband met 6 perct. interest op de Plantagie Rykenberg te nemen, voor het bedrag van de 15 percent., hetwelke van de waarde dezer Plantagie ingevolge het Plan der Lotery zal moeten uitgekeerd worden door hem die het geluk mogt hebben dezelve te trekken, en welk verzoek aan hem goedgunstiglyk is toegestaan.

Wat aanbelangt de drie huizen, durft zich de ondergeteekende vleyen, dezelfde gunst te zullen erlangen van den hypotheekhouder, die hem nog onlangs door zyne inschikkelykheid zoo vele redenen van tevredenheid gegeven heeft, en aan wie hy, om redenen, die hy zich moet voorbehouden dit verzoek niet doen kan, tot dat het lot der Lotery beslist zal zyn. Ingeval, echter, van weigering, zal hy zelve, voor den tyd van twee jaren, het bedrag der 15 percent. kunnen bezorgen tegen het eerste verband met 6 percent. interest, hetwelk als dan door de trekkers van effecten op dezelve, aan hem zal gepasseerd moeten worden; en, alhoewel anders vastgesteld, zal de ondergeteekende dadelyk de huizen, die onbewoond zyn, aan hun die daarvan eigenaar worden mogten, overgeven, zoo als ook de huur van die, welke bewoond zyn, met vergunning van twee maanden tyd aan derzelver bewoners, ten einde zich een ander te kunnen aanschaffen.

De ondergeteekende durft zich dus vleyen, dat het publiek, door de hem aangeboden faciliteiten overtuigd zyn zal van zyne groote geneigdheid om zyne Lotery eenen spoedigen voortgang te doen hebben, en dat door medewerking van de ingezetenen in het algemeen, dezelve weldra, met eenen goeden uitslag moge bekroond worden.

JEOSUAH DE SOLA.

Den 15den Mei 1829.

BEKENDMAKING.

JAMES RUSSEL maakt aan zyne Vrienden en het Publiek bekend, dat hy voornemens is wederom het CITY HOTEL te openen en hoopt de gunst van het publiek te verdienen. Het huis zal geplaatst worden onder de bestiering van LOUIS STAHL en gereed zyn, tegen aanstaanden Maandag den 18den dezer, voor den ontvangst van gasten; en alles zal aangewend worden ter goede bediening van de genen die hem met hunne klandisie willen begunstigen.

Te bekomen Wynen, Likeuren, &c. van de beste kwaliteit, Ontbyt, Middagmaal en Soupée, &c. by de eerste kennisgeving.

Den 15den Mei 1829.

NOTICE.

JAMES RUSSEL informs his Friends and the Public that he is about re-opening the CITY HOTEL, and hopes to merit the public patronage. The House is to be under the management of LOUIS STAHL, and will be ready for the reception of Company on Monday next 18th May, where every attention will be paid to those who favour them with their custom.

NB. Wines, Liquors, &c. of the first quality, Breakfast, Dinner, Supper, &c. at the shortest notice.

May 15, 1829.

BEKENDMAKING.

DE Deurwaarder en Geregts Bode TH. D. KOCK zal op Woensdag den 10den Juny 1829, in de Willemstad, namens den Weled. Gestr. Heer Mr. J. B. Gravenhorst, Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie dezes Eilands, als daartoe door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie by besluit dato 22sten Mei 1829, behoorlyk gekwalificeerd zynde en met voorkennis van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezes Eilands ten overstaan van de Weled. Gestr. Heeren H. van der Meulen en Abm. Deveer, jr., Commissarissen uit den Raad voornoemd *ad opus jus habentium* aan de meestbiedende by publieke opveiling verkoopen de prys brik Coradina, liggende binnen deze haven; alsmede de goederen behoord hebbende tot den zoogenaamden kaper Bolivar, alles voor kontante penningen en voetstoots.

Den 26sten Mei 1829.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende voornemens zynde eenige lessen in de Muzyk zoo op Snaar als Blaas Instrumenten, als mede in de Zangkunst tot eene civile prys te geven, heeft by deze de eer zulks aan het publiek bekend te maken. De lessen kunnen te zynen huize of elders genomen worden; de genen welke hiervan gelieven te profiteren of verdere inlichting verlangen, worden uitgenoodigd om daarover met hem te zyner woning No. 240 achter de Roomsche Kerk nader te spreken.

DAVID ALBERTUS GOMES CASSERES.

Den 28sten Mei 1829.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

Juan Ricardo Lourens	Stebana Martina Rino
Dorothea Evertz	Juan Gracia Colmillo
Pedro Danies	Bregita Scharbaay
Juan Salvador Daza	D A Bauza
M A D Gomes	J de Jb. Curiel
Martina C Isecia	David de Lima
Maria Martha Yoos	Jean Speare
Janetje Martha Deveer	Maria S Zwart
Maria Martha Busche	Moses Cardoze
Henry Schorrenberg	George Curiel
Merian L Maduro	Elias Janboos
Johannis Monsanto	Miquel Delyallie
Price	Maria Coepele
Esther Henriquez	Antonio G Leon
Leonora Toire	Sartie Cordero Iesero
Maria Martina Henriquez	Felipi Casanova
Mozes S de Crasto	Martina Bordero Ysera
Severina Willems	A S Ribca de Jb. Sasso
L Delima	Gysbertha C Schultz
A C Henriquez	E Penalo
Maria Guana Schaltyn	M P Jacobs
Maria Magdalena Lamer	D C Padron
Alegando Cordero Isero	M J Bello y Oxtie
E Curiel jr.	Nencia Pieters
Jozeff Moron	Alesana Mulder
D A Delima	Antonettje Rosa
Capt. Rariches	M J Fornie
Martina Kikkert	C Glensbe
F Barjestira	Louiza Cheso
Claresa Degals	Antonia B Santacilia
Cecilia Ellis	N Zamarpa
Louiza Agata Gabriel	Fran. Olivero
Maria Poulina	Louisa Escufona
Poulina Pieters	J de Guraceaga
Loesija Diedenhoven	E Bieda
Dorothea Lopes	Viuda W Blanc
Weduwe Hassel	G Galartaga
Ziegler	Fran. de la Rosa Bocanegro
Pedro Fernandez	Margaritha Ylagorri
J M Montecino	A M de Boxjes
Juana Lozano	Ignancia Landa
J Moron	Jane Basden
Richard Senior	Leonora Erasmus
Johanna Laguna	Louiza Sille
E M Brugman	Sara Atias
G Gerardilono	Fran. Antonice
F Solarzano	J Amado y Duque
Sebel Trappenbergh	Juan Fran. Altuna
M Pinedo	Margaretha Abenatar
T Urilladobos	Juan S. Artiaga
Gracia Pixotte	G Acosta
Anna Sophia Dewindt	J Parequera
Antonia Rosa	J J Acevido
W Monteath	J F Amiama
Maria G Tovar	J E Alvares
M Henriquez	M E Alber
Pedro E Alonis	Juan Barnier
J F de Arrequera	Nicolaas Blank
Henry Binstead	M Ballester
J B Bor	W R Brugman
W H Berch	Poulina Battie
M Brito	A M Boxjes
A P Brandao	Fran. Boxjes
Pedro Biade	John Battist
Maria B Betancod	Ramon Brito
G Boudewyn	

Curaçao den 29sten Mei 1829.

A. HELLMUND,
Belast met de Post directie.

Iets over de Turken en over Schumla.

Byzonder in het oog loopend is het volstrekt staan blyven der *Turken* by hunne oude zeden en gewoonten. Vóór meer dan vierhonderd jaren kwam dit volk over den *Hellespont*, was sindt bestendig in aanraking met *Europeërs* en derzelver gebruiken, drong meer dan eens, zelfs tot *Weenen*, door in het hart der Christenheid. Terwyl alles rondom hen heen op deze of gene wyze voorwaart ging, bleven zy hardnekkig stilstaan. Met zeer weinig uitzonderingen, is de volksmassa nog geheel die onkundige, eigenzinnige, onbuigzame horde, die van *Azië's* gebergten afdaalde. In het groote zoo wel als in het kleinste, in het gebruik van een scheermes en eene zaag, zoo wel als in letterkunde en kunst, hebben zy nog heden hunne oude, karakteristieke gewoonten: de *Turksche* barbier strykt met het mes van zich af, de onze naar zich toe; de timmerman, daarentegen, trekt de zaag naar zich toe, wyl derzelver tanden binnenwaarts.— de onze stoot haar naar beneden, wyl de tanden buitenwaarts staan; de metselaar zit by zynen arbeid, de onze staat; de schryver schryft op zyne hand en van den linker naar den regterkant, de onze aan eene tafel en van de linker naar de regterzyde.— Deze zaken mogen zeer onbeduidend schynen; het zyn echter werkelyk even zoo vele karaktertrekken.

De stad *Schumla* ligt in den hoek eens dals aan de noordelyke helling van den *Balkan*. *Balkan* beteekent een moeyelyken pas. Deze bergketen begint met eene reeks nederige heuvelen, die zich allengskens tot bergen van aanmerkelyke hoogte verheffen. Van den kant des *Donaus* schynen zy bykans onbeklimbaar; zy loopen langs den horizon als een sterke muur heen, die trapswyze tot in de wolken stygt. De keten strekt zich, van de Golf van *Venetië* tot aan de Zwarte Zee, ongeveer 500 (*Eng.*) mylen ver uit; hare breedte, met het heuvelachtige land op beide zyden, mag wel een honderd mylen bedragen; de hoogere keten is niet boven de 25 tot 30 mylen breed. In de streek van *Schumla* vormen de bergen een amphitheater, aan welks voet zich eene zeer uitgebreide vlakte, noordwaarts naar den *Donau*, oostwaarts naar de Zwarte Zee, uitbreidt. De *Balkan* scheidt dus alleen de vlakte tusschen *Konstantinopel* en den *Donau*; en hadden de *Russen* maar eerst het gebergte in den rug, zoo zou hen niets in hunnen marsch stuiten, dan de strydkrachten des vyands zelve. *Schumla*, waar de beste koper- en blikslagers des ryks wonen, telt ongeveer 60,000 zielen; in de bovenstad wonen de *Turken*, in het benedengedeelte *Joden*, *Armeniërs*, *Grieken*.

Als krygspunt is *Schumla* van groot gewigt, als loopende hier alle wegen van de *Donau*-vestingen zamen. De aarden wallen, met baksteenen muren en sterke wachttorens op de flanken, strekken zich, op een' oneffen grond, drie mylen in de lengte, éé-

ne myl in de breedte uit. Hier sloegen de *Turken*, van ouden tyd af, hun verschanst leger op. Tweemaal trokken de *Russen* op *Schumla* aan; ROMANZOW in 1774, KAMINSKY in 1810, en werden beide keeren teruggeslagen. Gelukt het den *Russen* ditmaal, deze vesting te bemagtigen, zoo ontmoeten zy, gelyk gezegd is, een' tweeden, nog geduchter hinderpaal, het gebergte.— Over deze ontzaggelyke schutweer loopen slechts vyf begaanbare wegen; een van *Sophia* naar *Bazargik* twee van *Ternova* over *Keisanlik* en *Selymnia*, en twee van *Schumla* over *Carnabat* en *Haidhos*; de drie eerste geleiden naar *Adrianopel*, de twee andere regt naar *Konstantinople*.

De eenige voor krygsondernemingen gunstige tyd is hier de lente; het land is te dien tyde ongemeen schoon en gezond; bronnen en stroomen leveren goed drink water en gras enz. in overvloed: maar by den naderenden zomer verdroogen de beken, verdwynt het gewas; niets blyft er over, dan een dor, gloeyend aardryk, over dag door de zonnehitte verschroeijende, en des nachts door zwaren, kouden dauw der gezondheid uiterst nadeelig. Elk leger, in ouden of nieuweren tyd, dat in dit jaargetyde in *Bulgarië* kryg voerde, heeft den verderfelyken invloed des klimaats ondervonden. De talryke passen, door een handvol menschen tegen een gansch heir te verdedigen, en die even zoo vele vesten vormen, achter welke de *Turken* zoo hardnekkig stryden; de verspreide dorpen, noch bescherming, noch hulpmiddelen aanbiedende,—dit alles zyn hinderpalen, welke den *Russen* by ondervinding bekend zyn. In den jongsten oorlog, toen 100,000 *Russen* de gansche vlakte bezetteden, dacht men er niet eens aan, het gebergte over te trekken. Ook schynen de *Turken* van dien kant voor hunne hoofdstad niet te vreezen, vertrouwende schier alleen op de bergvesting, door de Natuur hun verleend. De aanval van den zeekant verwekt hun oneindig grootere bezorgdheid.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 29sten Mei 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 8sten Mei 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Mei zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 35 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 30 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laaste.

INGEKLAARD—MEI.

23. faluche La Mosca, Albertin,	Puerto Cabello
25. golet Maria, Carreras,	Porto Rico
—— Mary, Palm,	St. Thomas
—— Mar , Van Grieken,	Bonaire
brik Triton, Webber,	St. Thomas
bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro
golet Maria, Rotje,	La Guayra
—— Esther la Reyna, Henriquez,	Coro
—— Favorite, Agostini,	Jamaica
29. —— Dolorita, De Barros,	Rio-de-la-Hacha
—— Boliviana, Nebero,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—MEI.

23. brik Generaal Paez, Clark,
golet Aboons, Dehmers,
—— Irene, Hanzen,
26. —— Proxy, Brookfield,
bark Drie Gebroeders, Albertus,
27. golet Maria, Rotje,
29. brik Triton, Webber,
golet Amable Lucia, Diedenhoven,

Op laatstleden Zondag is alhier een moord begaan door een' Negerslaaf met name Ignacio, aan eene vrye Negerin genaamd Catalina, welke eenigen tyd geleden zyne huishoudster was en by wie hy vier kinderen verwekt doch naderhand verlaten had om met eene andere te trouwen. Men verhaalt dat hy aanzoek gedaan had om zyne oude betrekking met haar wederom aanteknopen, doch steeds van de hand gewezen werd. Eindelyk begon hy haar te bedreigen met haar te zullen vermoorden; en in den loop van Zondag zag men hem bezig met een mes te scherpen, waarop de negerin door een van hare buren gewaarschouwd werd om zich in acht te nemen; zy echter sloeg zyne bedreigingen in den wind en zeide "hy zal my geen kwaad doen wanneer hy aan zyne kinderen denkt."— Ongelukkiglyk echter had de wreedaard geen gevoel voor troost of vrouw. In den avond omstreeks 9 ure ging hy gewapend met zyn mes naar het woonhuis van de negerin, hy vond hetzelve gesloten en klopte aan om binnen gelaten te worden; er werd niet open gedaan. Hy ging daarna het vengster van de keuken open breken; zy intusschen maakte de deur open en liep er uit, met een van hare dochters. Op straat komende dacht zy aan hare zuigeling en ging weder terug om dezelve te krygen; zy vond den moordenaar reeds in huis.— Zy greep naar het kind om met hetzelve te vlugten, doch werd door hem vast gehouden en op de grond gesmeten. Hy sneed haar den hals byna geheel af als of het een slagtdier was. Zy had nog twee ligte snede of schrapen over hare schouders, en het kind, dat in hare armen was werd ook ligt gewond. Het monster om de hand der justitie te ontduiken heeft zelve de hand aan zyn leven geslagen, door zich in eene waterput van omtrent 30 vademen diep te werpen.

Z. M.'s brik de Courier, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van der Straaten, is verleden Zondag den 24sten dezer van Bonaire aangekomen.

Op Woensdag den 27sten dezer zyn binnen deze haven van [illegible] binnengekomen, Z. B. M. korvetten de Espeigle, gekommandeerd door kapitein Drinkwater en de Arachne, gekommandeerd door kapitein Smith.

Wy hebben St. Thomas kouranten ontvangen loopende tot den 20sten dezer, welke Londensche berigten behelzen tot de dagteekening van den 6den April. Wy vinden echter geene jongere berigten wegens den oorlog tusschen Rusland en Turkye. Men gaat steeds voort met het maken van toebereidselen om den oorlog te beginnen.

De Londensche dagbladen zyn opgevuld met mededeelingen over de aangelegenheden der bevryding van de Roomsch Katolyken in Groot Brittanje en Ierland. De Bill of wet is op den 30sten Maart ll. voor de derde maal afgelezen en met eene groote meerderheid van stemmen in het Huis der Gemeente doorgegaan en is in het Hooger Huis, alwaar dezelve voor de tweede maal met eene meerderheid van 105 stemmen is afgelezen geworden gebragt, zoo dat er weinig twyfel over blyft of deze Bill zal na de derde lezing ook in het Hooger Huis doorgaan.

De Londensche kouranten van Maart behelzen berigten uit Rio Janeiro, meldende dat het Braziliaansche gouvernement een aantal schepen opgenomen heeft om eene expeditie tegen Portugal te zenden. Dit berigt wordt bevestigd door eene order van den luitenant generaal Stubs aan de Portugesche uitgewekenen in depôt te Plymouth. Zy moesten ingevolge bevelen van H. A. G. Majesteit binnen den tyd van 24 uren beslissen, of zy naar Terceira of naar Brazilien willen vertrekken. Wanneer zy geen antwoord geven, zullen zy beschouwd worden als niet langer te behooren tot het depôt. De militaire officieren zyn van wege Hare Majesteit bekend gemaakt dat hunne tegenwoordigheid meer in Brazilie vereischt wordt, om een gedeelte van eene expeditie uittemaken welke door haren vader uitgerust wordt ter herovering van den troon, dan te Terceira alwaar reeds eene genoegzame krygsmagt verzameld is.

Op den 27sten February ll. heeft het Peruaansche leger na een hevig gevecht met de Columbiaansche troepen, een neerlaag geleden te Tarqui, ten gevolge waarvan er een vredes traktaat is gesloten geworden, tusschen de opperhoofden van beide opgemelde krygsmagten. Wy geven in dit nummer de voorwaarden des vredes traktaat. Men verhaalt echter dat de vrede niet gestand zal blyven, wyl de Columbiaansche troepen reeds inbreuk gemaakt hebben op de voorwaarden van het traktaat: de terugtogt van de Peruaansche troepen is afgesneden geworden door de troepen van Columbia, waarop de Peruanen zich in Guayaquil versterkt hebben; zoo dat men vreest dat de oorlog hervat zal worden.

Vredes traktaat tusschen Columbia en Peru.

Art. 1. De krygsmagt in het noorderlyke gedeelte van Peru en die in het zuiderlyke gedeelte van Columbia, zal verminderd worden op niet meer dan 3,000 man garnisoen.

2. De kontrakterende partyen of derzelver respective gouvernementen zullen eene kommissie benoemen ter regeling der grensscheiding dier staten, zullende zy tot grondslag nemen de verdeeling der onder koningryken van Nieuw Grenada en Peru, gedaan in Augustus 1809; waarby zy zich verbinden om aan elkander onderling aftestaan die kleine gedeelten grondgebieds, welke de inwoners wegens de onnaauwkeurige afbakingen, hebben moeten verliezen.

3. De gemelde kommissie zal moeten vereffenen de schulden van Peru aan Columbia, gemaakt in den oorlog der onafhankelykheid. Deze schuld moet in kontante penningen betaald worden, met interest op dezelve, sedert den dag waarop de onkosten begonnen hebben, en binnen den tyd van 18 maanden of in zoodanigen tyd dat door de kommissie zal bepaald worden. De schulden van particulieren wier betaling wegens den tegenwoordigen oorlog is opgeschort geworden, zullen op de gewone wyze vereffend worden. Ten opzigte der opgemelde nationale schuld, zullen Columbia en Peru, elk voor zich zelve een gouvernement der Amerikaansche staten benoemen, om in geval van verschil als arbiters te kunnen dienen.

4. Het gouvernement van Peru verbindt zich om de daling der Columbiaansche actien, welke voortspruiten uit de leening gedaan in den oorlog der onafhankelykheid van Peru, te vergoeden.

5. Het Peruaansche gouvernement zal aan Columbia voldoening geven wegens het verbannen van derzelver afgevaardigde in Lima; en dat van Columbia zal teffens voldoening geven wegens het niet toelaten der gevolmagtigden van Peru.

6 Geen der beide Republieken heeft het regt te bemoeijen in de vorm van het gouvernement van de andere, noch in derzelver huishoudelyke aangelegenheden; en beide verbinden zich om de onafhankelykheid der Republiek van Bolivia en die der andere Republieken te eerbiedigen.

7. De strikte naarkoming van het voorgaande artikel alsmede alle andere thans aanwezige verschillen zullen op eene duidelyke wyze vereffend worden in het definitief traktaat.

8. Men zal na het sluiten des vredes traktaat aan het gouvernement der Vereenigde Staten van Noord Amerika verzoeken mediateur te willen dienen, als waarborg voor de vervulling van deze voorwaarden.

9. Het overschot van het Peruaansche leger zal gedurende den tyd dezer voorloopige overeenkomst het grondgebied van Columbia moeten verlaten en zich naar het zuidelyke gedeelte van Macara begeven; als dan en niet eerder zal men overgaan tot het maken van het definitief trak-

taat, tot welk einde er wederzydsch twee gevolmagtigden zullen benoemd worden, welke gedurende de maand Mei in de stad Guayaquil moeten byeen komen. Intusschen mogen er slechts kleine garnisoenen de provintien gelegen aan de grenzen bezetten.

10. Het gouvernement van Peru verbindt zich aan dat van Columbia binnen den korts mogelyken tyd de korvet Pichincha overgeven, en binnen een jaar tyd, eene som van 150,000 pattienjes, ter bestryding der schulden welke het leger en het eskader van Peru gemaakt hebben in de departementen Asuay en Guayaquil en ter vergoeding van schaden geleden door particulieren in eigendommen.

11. Het Peruaansche leger zal op den 2den April den terugtogt naar Loja aannemen en binnen den tyd van 20 dagen het grondgebied van Columbia geheel ontruimen. Binnen hetzelfde tydvak zal de stad Guayaquil en derzelver zeemagt, benevens de krygsbehoeften, overgeleverd worden in denzelfden toestand als dezelven in deposito zyn geleverd geworden aan den chef van het Peruaansche eskader, ingevolge bepalingen en inventarissen van den 21sten January ll.

12. De Columbianen in Peru en de Peruanen in Columbia zullen volkomene veiligheid in persoon en goederen genieten, welke ook hunne staatkundige denkwyze moge geweest zyn. Zy zullen niet onderworpen worden aan eenige andere belastingen, dan die by de wetten van beide gouvernementen bepaald.

13. De kommissarissen van beide gouvernementen verbinden zich een dekreet van amnestie van derzelver respective gouvernementen te erlangen, voor de genen die zich door hunne staatkundige gevoelen in dezen oorlog gewikkeld hebben.

14. In dit voorloopig traktaat is de grondslag gelegd van het definitief verbond, het welk door eene deplomatische commissie zal moeten gesloten worden, zoo dat het verbond van altoos durende vriendschap tusschen de Republieken van Columbia en Peru bekrachtigd blyft vóór het aangezigt van de gansche beschaafde wereld tegen alle vreemde aanranders die onderstaan durven hare nationale regten en geheiligde onafhankelykheid te schenden.

15. De kontrakterende partyen verbinden zich terstond om deze voorloopige voorwaarden zoodanig interigten, dat dezelven geene hinderpalen opleveren in het ontwerpen van het definitief traktaat.

16. De blokkade der havens van Columbia zal ophouden te bestaan van den dag af dat de kommissarissen van beide legers in de stad Guayaquil zullen aangekomen zyn ter uitvoering van hetgeen in Art. 11 overeengekomen is.

17. Van dit traktaat zullen er vier exemplaren geteekend worden, &c.

Gegeven in de legerplaats van Jiron den 28sten February 1829.—&c.

Het volgende is de hoofd inhoud van de Bill wegens de Roomsch Katolyke vrystelling, voorgesteld door den Heer Peel.

1. De grondslag dezer wet is het wegruimen van alle civile onbekwaamheden van de Roomsch Katolyken en het gelykstellen in politieke regten.

2. De Roomsch Katolyken zullen worden toegelaten in de beide Huizen van het Parlement.

Er zullen geene beperkingen bestaan ten opzigte van getallen.

Wanneer zy leden van het Parlement worden, behoeven zy slechts den eed van getrouwheid aan den koning afteleggen en verklaren dat de Paus geen invloed heeft op de staatkundige aangelegenheden van het ryk; er wordt voor vervallen gehouden het afzweren van de transubstantiatie, de mis en de aanroeping der Heiligen.

3. De Roomsch Katolyken zyn onbevoegd om den post van Lord Kanselier of Lord Luitenant van Ierland te bekleeden.

4. Zy mogen benoemd worden tot alle corporatie ambtsbedieningen—zy mogen zyn Sheriffs en regters.

5. Maar zy mogen geene ambten bekleeden, behoorende tot de heerschende kerk.

6. De bestaande lyfstraffelyke wetten betreffende de Roomsch Katolyken, zullen worden ingetrokken.

7. De Roomsch Katolyken zullen ten opzigte van het bezit van eigendommen gelyk gesteld worden met de dissenters.

8. De Roomsch Katolyke leden van het Parlement zullen niet genoodzaakt kunnen worden om het Huis te verlaten voor eenig byzonder kwestie.

9. Er zal geene verklaring bestaan tegen de transubstantiatie.

10. Betreffende de kerkelyke waarborgen zullen de Roomsch Katolyken gesteld worden op denzelfden voet als alle andere dissenters.

11 Er zal geen veto meer zyn; noch zal men bemoeijen met het gemeenschap in godsdienstige zaken tusschen de Roomsch Katolyke kerk en den zetel van Rome.

12. De bisschoppelyke titels en namen thans in gebruik in de kerk van Engeland, zullen niet mogen aangenomen worden door de leden der Roomsch Katolyke kerk.

13. Wanneer de Roomsch Katolyken tot korparatien of andere ambtsbedieningen worden toegelaten, zullen de versierselen en andere teekenen van zoodanige ambtsbedieningen naar geene andere plaats van godsdienst oefening worden gebragt dan die bestemd zyn tot de godsdienst oefening der heerschende kerk.

14. De Jezuitsche en klooster gestichten, en de namen en getallen der leden behoorende tot die gestichten zullen moeten opgeschreven worden. De gestichten verbonden door godsdienstige of kloosterlyke geloften mogen niet worden uitgebreid; en er zullen voorzorgen genomen worden dat geene Jezuiten in het vervolg binnen dit land zullen kunnen komen. De Jezuiten die zich thans hier bevinden moeten worden opgeschreven.

Eene nieuwe expeditie naar de Noord Pool wordt door den welbekenden kapitein Ross ondernomen.

Tot nu toe heeft men in deze hagchelyke onderneming gebruik gemaakt van gewone zeilschepen, doch deze nieuwe expeditie wordt ondernomen met een stoom vaartuig. Kapt. Ross vertrekt met de *Victory*, een dampschip van 200 tonnen, vergezeld door een proviand schip de *John*, van 320 tonnen, geladen met brandstoffen, levensmiddelen en andere noodwendigheden. Deze reis wordt op zyne eigene kosten en die zyner vrienden ondernomen. Het stoomschip is zoodanig gebouwd dat het bestand is tegen het drukken van ysschotsen; wanneer het tusschen de ysschotsen geraakt dan wordt het opgeligt door de pressing in plaats van ingedrukt; en de schepraderen kunnen des noods afgenomen en het damp in een zeilschip veranderd worden. Ook kan men by gebrek van kolen, genoegzaam traan van zeehonden en walvisschen, als ook hout dat in die zee komen aandryven, bekomen; zoo dat men zich eene goede uitkomst van deze onderneming belooft.

Arrived in this harbour on Wednesday morning the 27th inst. H. B. M. corvettes Espeigle, capt. Drinkwater, and Arachne, capt. Smith, from Jamaica.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, MARCH 10.

We learn, by advices of a very recent date from Rio Janeiro, that the Brazilian Government had taken up a number of vessels to compose an expedition against Portugal. This is in reality the occasion of the advance in Portuguese Bonds, but they closed this afternoon a shade under what they opened at in the morning.

MARCH 16.

ENGLAND.

In an order of the day issued by Lieutenant-General Sir T. Stubbs to the Portuguese depot at Plymouth, dated the 4th instant, the persons composing that depot are apprised, that in consequence of the orders of her Most Faithful Majesty, they must decide in the course of twenty-four hours whether they choose to go to the island of Terceira or the empire of Brazil.—If they give no answer within that time, or if they declare for neither destination, they are to be considered as no longer belonging to the depot. With respect to the military officers, her Majesty informs them that her service requires rather their presence in Brazil, to compose a portion of an expedition preparing by her father to the recovery of the throne, than at Terceira, where a sufficient force is already collected. She therefore expects that within the prescribed interval, all the military portion of her subjects in Plymouth will send in their names as prepared to embark for Rio de Janeiro.

MARCH 17.

"*Falmouth, Sunday afternoon.*—The Stanmer packet, with six passengers, and the Vigilant cutter, arrived this day from Lisbon. The latter left Lisbon on Monday last; she brings a most deplorable account of the state of affairs in that city. Executions were daily taking place. Gallows were erected in all parts. A few days previous to her sailing, a general, a colonel, and three other officers, were executed, and their sons were obliged to walk round the gallows on which their parents were hanging. The heads of the victims were afterwards cut off and stuck on poles. The unfortunate sons are to be banished to Africa.

"A great number of females have been thrown into prison; and, to use an observation of a gentleman passenger, 'the scenes continually witnessed are abhorrent to the feelings of Englishmen.'"

The letters by the Lisbon Mails refer to a report which has been in circulation here for some time past of an expedition from the Brazils against Portugal, and state that it had excited great uneasiness in the minds of Don Miguel and his Ministers, who, though able to check any attempt at revolution in the kingdom itself, would find the authority of the Emperor of Pedro, if exercised, too powerful to be controverted. The accounts of the number of arrests at Lisbon, Oporto, &c. inserted in the foreign Journals are much exaggerated.

MARCH 20.

FRENCH PAPERS.

IMPORTANT NEWS FROM CONSTANTINOPLE, BY EXPRESS.

"A change in the highest dignity in the empire has just taken place, for which nobody was prepared, and which was not accompanied by any of those deplorable scenes which cause consternation in the public, or woe in the bosom of some families. The Sultan has thought fit to withdraw the seals from Izzet Mehemet, the late Captain Pacha, who was raised to the dignity of Grand Vizier, hardly three months ago. A capidschi-baschi has been sent to Shumla to announce to him his discharge. He is not formally disgraced: Rodosto, on the coast of the Sea of Marmora, is assigned him for his residence.

"The Sultan has appointed for his successor Redschid Pacha, now Seraskier of Romelia, celebrated for the taking of Missolonghi, and of Acropolis, and equally famous for having suppressed the insurrection of the celebrated Ali Pacha, of Janina; the firman containing his nomination has been transmitted to him to Arta, at the same time he received orders to proceed immediately to the Danube.

"The cause of the deposition of the late Grand Vizier is said to be the extreme dissatisfaction of the Sultan at the little energy which he has shown since the taking of Varna.

"Halil Pacha, who distinguished himself in many engagements during the last campaign, is appointed Caimacan to the Grand Vizier.

"On the 7th of February, the Sultan suddenly embarked on the Sea of Marmora: it is thought that he will land at Rodosto, to have an explanation with his late Grand Vizier, whom he had ordered to go thither.

"It is affirmed, that the Porte has at length named the island to which it is willing to send agents, to treat of the affairs of Greece.

"The Sultan has received the important news, that several Pacha having, by his orders, resumed offensive operations in Livadia, not only the progress of the arms of the Greeks is stopped, but the town of Livadia itself, which had fallen into their hands, has been retaken by Mahomed Pacha. Omer Pacha, of Negropont, has also taken the field, for the purpose of entirely driving from the provinces to the north of the Isthmus of Corinth the

Greeks who have come from the Peloponnesus under the command of Demetrius Ypsilanti.

"News has been received from the island of Candia, that the blockade of that island by the French and English has entirely ceased, and that a division of Egyptian troops from Alexandria has since landed there. It is added, that the schooner of Baron Reinneck, a well-known Philhellene, who organized the insurrection in Candia, has fallen into the hands of the Egyptians."

SMYRNA, JAN. 23.—We learn that a firman is in circulation in Asia Minor, which orders all the Pachas Governors, and Agas, to take care that all the waste lands shall be sown to supply the farmers with seed corn and oxen, at the expense of the government, and to facilitate their labour by all the means in the power of the local authorities. Such a measure deserves the greatest praise; it shows the line of conduct which the Ottoman government is beginning to follow, and how sensible it is of the necessity of giving special protection to agriculture.

Letters from Canea of the 7th of Jan., received here yesterday evening, announce that a new conference between the Turks and the Greeks had not led to any result: 1500 Greeks coming from Sphakia have made an incursion into the province of Pedia, situated between Candia and Spina Longa, and massacred all the Turks, men, women, and children, who had not time to escape.—Sulliman Pacha applied for assistance to Capt. Maitland, commanding the English ship of the line the Wellesley, which immediately sailed, and picked up on the coast 211 Turks, who were flying to escape death. Captain Maitland landed them at Candia.

The English squadron has received orders to quit the island. The French frigate Syrene had sailed away some days before.—*Journal de Francfort, March* 9.

FROM THE *ST. THOMÆ TIDENDE.*

ST. THOMAS, MAY 13.

IMPORTANT FROM PERU!

Accounts have been received here via Puerto Cabello, of Bolivar having gained a complete victory over the Peruvians on the frontiers, and in consequence, the latter agreed to the terms of peace proposed by him.

MAY 20.

An arrival from Liverpool on Sunday last, put us in possession of the Liverpool Albion of the 6th ult., which, like all the English papers lately received, is entirely taken up with the Catholic Relief Bill. This Bill, which has agitated England from one extremity to the other was read a third time in the House of Commons on the 30th March, and passed by immense majority. It was then carried up to the House of Lords, where it passed a first and second reading, the majority in favour of it being 105; it may therefore be regarded as settled.—We have copied the debates.

Our accounts from Colombia state that the battle which led to the conclusion of peace between that country and Peru was fought at a place on the frontiers call Tarquie.—The Peruvian army is stated to have amounted to 8000, while that of the Colombians was only 4000. This news was celebrated at Puerto Cabello, Caracas, &c. by Te Deums, Illuminations, Bull-baiting, Balls, &c.

The Mail Boat arrived here on Monday evening with the 1st April mail, the London intelligence by which is only to the 2d of that month consequently our advices by way of Liverpool are two days later. The principal part of our Correspondent's letter being occupied with the Catholic debate, is of course anticipated by the Liverpool arrival; but in addition, states that the Protestant party had decided upon getting up a meeting of the people in Hyde Park on the 7th, and says that schould it take place, that from the multitudes that might be expected to attend, a riot of a serious description would in all probability take place. He regrets to announce the increase of distress in the mercantile world. Respecting the affairs of Russia, it appears that the Russians were in full march for the Danube;—the Sultan was making the greatest exertions to oppose them. The compaign was expected to be opened with great vigour.

LIVERPOOL:
MONDAY, APRIL 6, 1829.

The Roman Catholic relief bill was read a third time, on Monday night, in the House of Commons, and passed amidst the acclamations of the house. The number of members who voted in favour of the bill, on this its final stage in the lower house, was 340, and of those who opposed it 142; leaving an overwhelming majority of 178 in favour of this great measure. Mr. Peel, accompanied by a number of members, carried, on Tuesday evening, the bill up to the House of Lords, where it was read the first, and, after some slight opposition from the exclusionists, ordered to be read a second time on Thursday. The Duke of Willington, in moving, on the latter occasion, the second reading of the bill, explained, at considerable length, the reasons which had induced him to propose the measure for their lordships' consideration. These reasons were, substantially, the same as those which Mr. Peel had assigned, in the House of Commons, for bringing the subject before the popular branch of the Legislature. His grace drew a vivid picture of the distracted state of Ireland: He showed that the laws were wholly inoperative there; that the executive could not enforce them, in consequence of the agitators carrying on their machinations with so much art and skill as to elude the reach of justice; and that this anomalous state of things even prevented the King from exercising his prerogative in the creation of Peers. Hence his grace argued the necessity of some attempt being made by Parliament to assert the authority of the law, and to restore peace and tranquillity to the sister kingdom. The measure which had been submitted to the house would, he flattered himself, produce these effects; and, under that conviction he had undertaken the responsibility of proposing it to their lordships for their adoption. His grace's speech, of which we have inserted an epitome in another column, will be read with great interest. The debate which followed the Duke of Wellington's speech was long and animated. It was adjourned, at one o'clock on Friday morning. From Friday night the debate, after continuing until two o'clock on Saturday morning, was again adjourned till one o'clock in the afternoon. The debate was resumed at that hour; and, several peers having delivered their sentiments *pro* and *con*, the house divided shortly after ten o'clock, when the motion for the second reading of the bill was carried by 127 against 112; leaving an overwhelming majority of 105 (only seven short of the actual minority itself) in favour of the principle of the bill, the passing of which may now be considered certain. If to the majority of 105 who have voted, on the present occasion, in favour of the bill, we add the majority of 44 who, last year, voted against emancipation, we shall have a total of 149 peers who have changed their opinions on the Roman Catholic question. Their present opinions are, doubtless, as sincere and conscientious as their former ones were on this nationally important subject.

DUEL BETWEEN THE DUKE OF WELLINGTON & THE EARL OF WINCHILSEA.

This morning (March 21), at seven o'clock, the Duke of Wellington and Sir H. Hardinge, set out from the Parade in St. James's Park, in his Grace's travelling carriage and four for Battersea. His Grace had previously sent a challenge to the Earl of Winchilsea, and Battersea Fields was the place appointed for the hostile meeting.—Sir H. Hardinge was the second to the Duke, and Lord Falmouth was the second of Lord Winchilsea. Exactly at eight o'clock, the parties being placed, the Duke of Wellington fired, but missed his antagonist, who instantly discharged his pistol in the air; and the parties returned to town.—*Star.*

Every body knows that the Noble Earl has thought it his duty to make extraordinary efforts to oppose the relief proposed to be granted to the Roman Catholics by his Majesty's Ministers. These, however, were, in the first instance, limited to such steps as, in the exercise of his constitutional rights, might annoy the Minister, but could give no personal offence to the man. Latterly, however, since the success of Mr. Peel's measure was no longer doubtful, he has taken a more acrimonious course—and expressions applied by him to the Noble Duke left, in the judgment of his Grace, no alternative, but that which, among men of honour, is considered the last.

The letter of the Noble Earl, on withdrawing his patronage from the University, certainly, in no gentle terms, accuses the Noble Duke of more than political error. He describes him, when stepping forward as the "public advocate of religion and morality," to have assumed a *new* character. And he then in a subsequent paragraph accuses him of insincerity.—*Sunday Times.*

The duel which was fought between the Duke of Wellington and Lord Winchilsea, on Saturday morning, was conducted with the greatest secrecy. The Duke of Wellington and Sir Henry Hardinge (who acted as his second) met on the Parade, in St James's Park, about 7 o'clock on Saturday morning. The weather being fine, the Duke and Sir H. rode on horseback to the place of meeting (Battersea Fields, in the vicinity of Clapham Common); where, soon after their arrival they were joined by Dr. Hume, the Duke of Wellington's physician. Lord Winchilsea and his second not having arrived (not having, it is understood, found out the place,) the party rode about the fields for some time, till the arrival of Lord Winchilsea, who arrived from town in a coach and four, accompanied by his second, Lord Falmouth. Preliminaries being arranged between Lord Falmouth and Sir H. Hardinge, the latter produced a pair of pistols, and loaded them in the presence of the parties; he then handed them to Lord Winchilsea, who examined them, and then returned them. Sir Henry handed one to each of the combatants, and measured the ground agreed on, twelve paces. Lord Winchilsea remeasured the ground, and the Duke and Lord Winchilsea took their stations, and were informed by Sir Henry there was nothing further to be done till he used the expression "Fire." The seconds then retired, and Sir Henry Hardinge gave the word "Fire." The Duke of Wellington immediately discharged his pistol. The ball struck the lapped of Lord Winchilsea on the left side. Lord Winchilsea then fired his pistol in the air; the seconds rejoined the principals, and a memorandum, expressing the regret of Lord Winchilsea of having published an opinion of the Noble Duke's motives in a certain transaction, being handed by Lord Falmouth to Sir Henry Hardinge, was accepted by Sir H. as a reparation to the Duke.

The Duke wished Lord Winchilsea good morning, and the compliment being returned, the parties left the ground and returned to town. About fourteen or fifteen gardeners and labouring men, who were on the spot during the transaction, advised the noble combatants to settle the matter in dispute with their fists.

The spot on which the occurrence took place was well known to the Duke of Wellington, being the same which his Grace, in company with some Noblemen and Gentlemen, a number of years since frequented, for the purpose of practising shooting.

Since the duel between Mr. Pitt and Mr. Tierney, there has been no instance of a Premier's sending or receiving a challenge. Lord Castlereagh, it will be recollected, was not Premier when he fought Mr. Canning, nor when the occasion of the challenge was given. Nor is it unworthy of notice, that at the very moment when the Prime minister of Great Britain is setting an example in his own person of his regard for a code which strict morality as well as religion disclaims, the Cabinet of France and the Councils of America, both countries much less civilized than Britain) should each be planning measures for its abrogation.—*Spectator.*